

staar ved det Tilbud, det tidligere har fremsat. Men hvis man virkelig fra anden Side er saa forhippet paa at forsøge at drive igennem noget, som vilde komme til at betegne et Angreb overfor Kirken, vil det maaske give Anledning til, at der ogsaa fra vor Side tages væsentlige Forbehold under Drøftelserne i Udvalget med Hensyn til det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal sluttelig gøre opmærksom paa, at man i Sverige, hvor man i det hele ofte gaar frem paa en mere moden Maade end vi i politiske Anliggender, har været saa forstandig, at man, inden man skred til Lovgivning om denne Sag angaaende Kvindernes Adgang til Embeder, nedsatte en sagkyndig Kommission til at undersøge Sagen; den blev nedsat af Justitiedepartementet, altsaa Justitsministeriet, og den har afgivet en Betænkning, som blev refereret i „Göteborg Handels- og Sjöfartstidning“ af 1. Marts 1920 — derfra har jeg min Kundskab om dette. Der bliver der gjort opmærksom paa, hvad der naturligt kunde ventes fra svensk Side, at Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til Embeder deler sig i to Dele, idet nogle Embeder er civile og andre kirkelige; og med Hensyn til de kirkelige Embeder sagde man selvfølgelig i Sverige, at der kan man ikke skride til Lovgivning, inden man har spurgt „Kyrkomötet“. Man mener, som jeg formoder, at „Dansk Kvindesamfund“ altsaa ogsaa mener, at man maa henvende sig til Kirken for at høre, om den er fuld af blind Iver eller ej! Dette med Hensyn til de kirkelige Embeder. Med Hensyn til de civile Statsembeder gør man opmærksom paa, at de militære Embeder er noget for sig selv, som der slet ikke kan være Tale om her, idet de forudsætter Værnepligt; derfor gaar de ud af Betragtning. Dernæst er der en Række juridiske Embeder, hvortil der er knyttet Udførelse af Politigerning, og der mente man paa Forhaand at maatte sige, at Kvinderne i Almindelighed er lidet skikkede til saadanne Embeder. Endvidere er der diplomatiske Embeder, hvorom man mente, at de internationalt set er af saadan Art, at det ikke nytter eller endogsaa kunde være skadeligt for en enkelt Stat at tage en Nyordning op, som i Virkeligheden andetsteds vilde blive betragtet med Uvillie. Endelig er der enkelte „Befatninger“, der hører under Lodsvæsenet og Fyrvæsenet, og enkelte andre, som man mente, at Kvinderne er mindre skikkede til. — Jeg skal i øvrigt ikke nu udtale mig om dette svenske Standpunkt, som foreløbig kun har faaet Udtryk i en Kommissionsbetænkning; jeg tror ikke, man endnu er skredet til Lovgiv-

ning derom; mig bekendt er det i hvert Fald ikke sket.

Vi har fra mit Partis Side, som sagt, stillet os paa det Standpunkt, at vi fuldt ud vil give Kvinderne den Adgang, som det foreliggende Lovforslag aabner dem. Men hvis der fra anden Side lægges Lovforslaget alvorlige Hindringer i Vejen for dets Fremme her i Tinget, kunde det jo være, at der var Grund til, naar vi overhovedet skal debattere den Sag, da at tage den Grunddebat op, som Venstres Ordfører bemærkede ikke er blevet optaget ved de to tidligere Behandlinger, da det ene enkelte Spørgsmaal i saa høj Grad overskyggede alt i denne Debat.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme her i Tinget.

Elna Munch: Lovforslaget om Kvinders Adgang til Embeder har jo haft en ejendommelig Skæbne. Jeg skal minde om den Modtagelse, Lovforslaget fik, første Gang det blev fremsat her i Salen af den daværende radikale Statsminister, det ærede Medlem Hr. Zahle, jeg skal minde om den udprægede Tilfredshed, Begejstring og Varme, hvormed Venstres Ordfører, Hr. Jensen-Sønderup, hilste dette Lovforslag, ikke blot paa egne Vegne, men, det betonedes han gentagne Gange, paa sit Partis Vegne. Der behøvedes ingen Udvalgsbehandling, sagde Hr. Jensen-Sønderup, for Sagen var jo saa klar og selvfølgelig, at man kunde tage Standpunkt til den straks. Mit Parti har taget Stilling, sagde han, og den vil vi fastholde, selv om der kommer Udvalg. Ja, jeg skal love for, at Partiet Venstre fastholdt den Stilling, som dets Ordfører erklærede, at det havde taget. Nej, Hr. Jensen-Sønderup havde taget grundigt fejl af sit Parti, han troede, det var Alvor med de smukke Talemaader fra hans Partis Side om Kvindernes Ligestilling. Hr. Jensen-Sønderups hjertevarme Ord viste sig at være et Raab i Ørkenen, og nu er endogsaa denne Røst forsvundet fra dette høje Ting, og det antydedes af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (J. Oskar Andersen), at hans hjertevarme Ord i denne Sag maaske egentlig havde været Anledningen dertil. Og med ham er maaske den eneste virkelige Tilhænger af Kvindernes Ligestilling forsvundet fra Partiet Venstre.

Hr. Jensen-Sønderup havde ikke gjort Regning paa den Modstand, som naturligvis fra konservativ Side maatte vises overfor et frisindet Lovforslag, thi neppe var dette Lovforslag fremsat, før der i det konservative Folkeparti opstod en stor Forkynder